

רבי יצחק ואמר, במטו מינה, דלא תתפרש מנאי
כל אליו יומין.

אזלו לגביה דרבי שמעון, אשכחיהו דהוה לעי
באורייתא, זקוף עיניו רבי שמעון, וחמא
לרבי יצחק, וחמא למלאך המות דרהיט קמיה,
ורקיד קמיה. קם רבי שמעון, אחיד בידיה דרבי
יצחק. אמר, גוזרנא, מאן דרגיל למיעל, יעול. ומאן
דלא רגיל למיעאל, לא ייעול. עאלו רבי יצחק ורבי
יהודה, קטיר מלאך המות לבר.

אשגח רבי שמעון, וחמא דעד כען לא מטא
עדנא, דהא עד תמניא שעתי דיומא הוה
זמנא. אזתביה קמי רבי שמעון, וחוה לעי ליה
באורייתא. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, תיב
אפתחא ומה (ע"ל ומאן) דתחמי, לא תשתעי בהדיה. ואי

לשון הקודש

מקומי אצלך כמו שהייתי בעולם הזה. וכן, ומי שלא רגיל להכנס - לא
בכה רבי יצחק ואמר, בבקשה ממך יבנס. נכנסו רבי יצחק ורבי יהודה,
שלא תפרד ממני כל הימים הללו. קשר את מלאך המות בחוץ.
חלבו לרבי שמעון, מצאוהו שהיה התיבונן רבי שמעון, וראה שעד עכשו
יושב ועוסק בתורה. זקוף עיניו רבי טרם הגיע זמן, שהרי עד שמנה שעות
שמעון וראה את רבי יצחק, וראה את של היום היה זמן. הושיבו לפני רבי
מלאך המות שרץ לפניו ורוקד לפניו. שמעון והיה מלמדו בתורה. אמר רבי
קם רבי שמעון, ואחו ביד רבי יצחק. שמעון לרבי אלעזר בנו, שב על
אמר, גוזרני שמי שרגיל להכנס - הפתח, ומה ומי שתראה אל תדבר

יבֵּעִי לְמִיעָאֵל הָבָא, אֹמְרֵי אֹמְרָה דְּלֹא לִיעוּל.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יִצְחָק, חָמִית דִּיּוֹקְנָא דְאַבוּךְ
 יוֹמָא דָּא, אִזְ לָא. דְּהָא תַּנִּינָן, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר
 נֶשֶׁתְּלַק מִעֲלָמָא, אָבוּי וְקַרְיָבוּי מִשְׁתַּבְּחִין תַּמָּן
 עַמִּיָּה, וְחָמָא לֹזֶן וְאַשְׁתְּמוּדַע לֹזֶן, וְכָל אֵינוֹן דְּתוּה
 מְדוּרִיָּה גַּבְיִיהוּ בְּתַהוּא עֲלָמָא בְּדַרְנָא חַד, בְּלָתוּ
 מִתַּכְּנָשִׁי וּמִשְׁתַּבְּחֵי עַמִּיָּה, וְאִזְלִין עִם נִשְׁמַתִּיה, עַד
 אֲתַר דְּתַשְׁרִי בְּאַתְרִיָּה. אָמַר, עַד בְּעֵן לָא חָמִינָא.
 אֲדַהְכִּי קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, מָאֲרִי דְעֲלָמָא,
 אֲשַׁתְּמוּדַע רַבִּי יִצְחָק לְנַפְן, וּמֵאֲנוֹן
 שְׁבַעָה עֵינִין דְּהָבָא הוּא. הָא אֲחִידְנָא בֵּיה, וְהַב
 לִי. נָפַק קָלָא וְאָמַר, כּוֹרְסִיָּא (ס"א מְסִיפָה) דְּמֵאֲרִיָּה
 קַרְיָא בְּגַדְפוּי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דִּידָךְ הוּא, וְעַמְךָ
 תִּיתִיָּה בְּזִימְנָא דְּתִיעוּל לְמִשְׁרֵי כּוֹרְסִיךָ. אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי.

לשון הקודש

בְּדַרְנָה אַחַת, כָּלֵם מִתַּכְּנָסִים וְנִמְצָאִים
 עַמּוֹ, וְהוֹלְכִים עִם נִשְׁמַתוֹ עַד הַמְּקוֹם
 שֶׁתִּשְׂרַה בְּמִקְוָמָה. אָמַר, עַד עַכְשָׁו לֹא
 רָאִיתִי.

בֵּינן כָּךְ קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, רַבּוֹן
 הָעוֹלָם, נוֹדַע רַבִּי יִצְחָק אֲעֲלֵנוּ, וְהוּא
 מֵאוֹתָן שְׁבַע עֵינַיִם שָׁל כָּאֵן. הָרִי אַחֲזִיתִי
 אוֹתוֹ וְתַן לִי. יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: כִּסָּא

עַמּוֹ. אִם יִרְצֶה לְהַכְּנִס לְכָאֵן, תִּשְׁבִּיעַ
 אוֹתוֹ שְׁבוּעָה שְׁלֹא יִכְנִס.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יִצְחָק, רָאִיתָ
 אֵת דְּמוֹת אָבִיךָ הַיּוֹם אוֹ לֹא? שְׁהֲרִי
 שְׁנִינּוּ, בְּשַׁעָה שְׁאָדָם מִסְתַּלַּק מִן
 הָעוֹלָם, אָבוּי וְקַרְוָבוּי נִמְצָאִים שָׁם,
 וְרוּאָה אוֹתָם וְנוֹדַע לָהֶם, וְכָל אוֹתָם
 שִׁיחִיָּה מְדוּרוֹ עִמָּם שְׁבָאוֹתוֹ עוֹלָם

אֲדַהְכִּי, חָמָא רַבִּי אֶלְעָזָר דִּתְהוּ אִסְתְּלִיק מִלְאָךְ
 חַמּוֹת. וְאָמַר, לִית קוֹפְטָרָא דְטִיפְסָא,
 בְּאַתְר דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׂכִיחַ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
 לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, עוֹל חָבָא, וְאַחִיד בֵּיה בְּרַבִּי יַצְחָק,
 דְּהָא חַמִּינָא בֵּיה דְּמִסְתָּפִי. עָאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאַחִיד
 בֵּיה. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֶחָדֵר אֲנַפִּיה וְלַעִי בְּאוּרִייתָא.

נִיִּים רַבִּי יַצְחָק, וְחָמָא לְאַבּוּי. אָמַר לִיה, בְּרִי,
 זַבְּאָה חוֹלְקָךְ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.
 דְּהָא בֵּין טְרַפִּי אֵילְנָא דְחַיִּי דְגִנְתָּא דְעֵדֶן, אֲתִיְהִיב
 (אֶת יְתִיב) אֵילְנָא רַבָּא וְתַקִּיף בְּתַרִּין עֲלָמִין, רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בֶּן יוֹחָאי הוּא. דְּהָא הוּא אֶחָד לָךְ בְּעֵנְפוּי, זַבְּאָה
 חוֹלְקָךְ בְּרִי.

אָמַר לִיה אַבָּא, וּמָה אָנָּא חָתָם. אָמַר לִיה, תְּלַת

לשון הקודש

ורבִּי שְׁמַעוֹן הַחֲזִיר פָּנָיו וְלָמַד תּוֹרָה.
 נִרְדָּם רַבִּי יַצְחָק וְרָאָה אֶת אַבּוּי. אָמַר
 לוֹ, בְּנִי, אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ בְּעוֹלָם תְּהוּ
 וּבְעוֹלָם חָבָא, שְׁהַרִי בֵּין הָעֲלִים שֶׁל עֵץ
 הַחַיִּים שֶׁבָּנָן עֵדֶן נִתּוֹן וְאַתָּה יוֹשְׁבוֹ עֵץ
 גְּדוֹל וְחֹזֵק בְּשֵׁנֵי עוֹלְמוֹת, וְהוּא רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, שְׁהַרִי הוּא אוֹחֵז
 אוֹתָךְ בְּעֵנְפוּי. אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ בְּנִי.
 אָמַר לוֹ, אַבָּא, וּמָה אָנִי שָׁם? אָמַר לוֹ,
 שְׁלֹשָׁה יָמִים הָיוּ שֶׁכִּסּוּ אֶת חֲדָר

אֲדוּנָנוּ קָרְבָה בְּכַנְפֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי
 הוּא שְׁלֶךְ וְעַמְדָּה זָבָא בְּזִמְן שֶׁתַּכְנִס
 לְשָׂרוֹת בְּכִסְאָךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְדַאי.

בֵּין כֶּף רָאָה רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁהִיָּה מִסְתַּלֵּק
 מִלְּאָךְ חַמּוֹת, וְאָמַר, אֵין גִּזְר דִּין בְּמָקוֹם
 שְׁמַעוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי. אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, תַּכְנִס לְכָאן
 וְאַחֵז בְּרַבִּי יַצְחָק, שְׁהַרִי רְאִיתִי בּוֹ
 שְׁהוּא פּוֹחֵד. נִכְנַס רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַחֵז בּוֹ,

יִזְמִין תְּוֹן דְּחַפּוֹ אֲדָרָא דְּמִשְׁכַּבְךָ, וְתַקְיֵנוּ לָךְ כְּוִין
פְּתִיחֹן, לְאַנְהָרָא לָךְ מֵאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא, וְאַנָּא
חֲמִינָא דְּוֹכְתִיךָ וְחֲדִינָא, דְּאַמִּינָא זַכָּאָה חוֹלְקָךְ כְּרִי.
כַּר דְּעַד כְּעֹן, כְּרָךְ לָא זְכִי בְּאוֹרֵייתָא.

וְהָא הַשְׁתָּא תְּוִי זְמִינִין לְמִיתֵי נַכְדָּ, תְּרִיסַר צְדִיקָיָא
דְּחֻבְרִיָּא, וְעַד דְּחִינָא נַכְדָּ, אֲתַעַר קָלָא
בְּכִלְהוֹ עֲלָמִין, מָאן חֻבְרִין (ס"א שְׁבִילִין) דְּקִיִּימִין חֻבָּא,
אֲתַעְטְרוּ, בְּגִינֵיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. שְׁאַלְתָּא שְׁאִיל,
וְאֲתִיְהִיב לִיהּ.

וְלֹא דָא בְּלַחֲדוּי, דְּהָא שְׁבַעִין דְּוֹכְתֵי מִתְעַטְרִין
חֻבָּא דִּילֵיהּ. וְכָל דְּוֹכְתָא וְדְוֹכְתָא, פְּתִיחֹן
פְּתִיחֹן לְשַׁבְעִין עֲלָמִין. וְכָל עֲלָמָא וְעֲלָמָא אֲתַפְתַּח
לְשַׁבְעִין רְהִיטִין. וְכָל רְהִיטָא וְרְהִיטָא, אֲתַפְתַּח
לְשַׁבְעִין כְּתָרִין עֲלָאִין. וּמִתְמָן אֲתַפְתַּחוּ אֲרַחֲוִין

לשון הקודש

שְׁעוּמְדִים כָּאן? הַתְעַטְרוּ בְּשְׁבִיל רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּקִשָּׁה בְּקִשָּׁה וּנְתַנָּה לוֹ.

וְלֹא זֶה לְבַדּוֹ, שְׁחֲרֵי שְׁבַעִים מְקוּמוֹת
מִתְעַטְרִים כָּאן בְּשְׁבִילוֹ, וּבְכָל מְקוֹם
וּמְקוֹם פְּתוּחִים פְּתִיחִים לְשַׁבְעִים
עוֹלָמוֹת, וְכָל עוֹלָם וְעוֹלָם נִפְתַּח
לְשַׁבְעִים רְצִים, וְכָל רֵץ וְרֵץ נִפְתַּח
לְשַׁבְעִים כְּתָרִים עֲלִיוֹנִים, וּמִשָּׁם נִפְתַּחוּ
דְּרַכִּים לְעֵתִיק, נִסְתַּר הַכֹּל, לְרֵאוֹת

מִשְׁכַּבְךָ, וְתַקְנֵנוּ לָךְ חֲלוּנוֹת פְּתוּחִים
לְהָאִיר לָךְ מֵאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְאַנִּי
רְאִיתִי מְקוּמְךָ וְשִׁמְחֵתִי, שְׁאַמְרֵתִי
אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ בְּנִי, מֵחוּץ לְזֶה שְׁעַר עֲכָשׁוּ
לֹא זָכָה בְּנֶךָ בַּתּוֹרָה.

וְחֲרִי עֲכָשׁוּ הָיוּ עֵתִידִים לְבֹא אֵלֶיךָ
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי צְדִיקִים מִהַחֻבְרִים, וְעַד
שְׁהִיוּ יוֹצְאִים הַתְעוֹרֵר קוֹל בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת: מִי הֵם הַחֻבְרִים וְהַשְׁבִּילִים

לְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְכֻלָּא, לְמַחְמֵי בְּהֵוֹא נְעִימוּתָא
עֲלָאָה דְנִהְרָא, וּמְהִינָא לְכֻלָּא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תהלים
כז) לְחִזּוֹת בְּנוּעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. מֵהוּ וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. הֵינֵנו דְכִתִּיב, (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא.

אָמַר לִיָּה, אָבֵא, כְּמָה זְמַנָּא יְהִיבוּ לִי בְּהֵאֵי עֲלֵמָא,
אָמַר לִיָּה, לִית לִי רְשׁוּתָא וְלֹא מוֹדְעֵי לִיָּה
לְבַר נָשׁ. אָבֵל בְּהִלּוּלָא רַבָּא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּהֵא
מִתְקַן פְּתוּרִיָּה. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (שיר השירים ג) צְאֵנָה
וְרֵאֵנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ
אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ.

אֲדַהֲבֵי אֶתְעַר רַבִּי יִצְחָק, וְהָוָה חַיִּיד, וְאֲנִפּוּי
נְהִירִין. חָמָא רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאֶסְתַּכַּל בְּאֲנִפּוּי.
אָמַר לִיָּה, מִלָּה חֲדָתָא שְׁמַעְתָּא. אָמַר לִיָּה, וְדָאֵי.
סָח לִיָּה, אֶשְׁתַּטַּח קַמֵּיהּ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן.

לשון הקודש

שְׁנֵאמַר צְאֵנָה וְרֵאֵנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם
חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ.

בֵּין כֶּדָּ הַתְעוֹרֵר רַבִּי יִצְחָק, וְהָיָה צוּחַק
וּפְנֵי מְאִירִים. רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהִסְתַּכַּל
בְּפָנָיו. אָמַר לוֹ, דְבַר חֲדָשׁ שְׁמַעְתָּ? אָמַר
לוֹ, וְדָאֵי. אָמַר לוֹ. הַשְׁתַּטַּח לְפָנַי רַבִּי
שְׁמַעוֹן.

בְּאוֹתָהּ נְעִימוּת עֲלִינָה שְׁמַאֲרָה
וּמְהִנָּה לְכָל, כְּמֹ שְׁנֵאמַר (תהלים פו)
לְחִזּוֹת בְּנוּעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. מַה זֶה
וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ? הֵינֵנו שְׂפָתוֹב (במדבר יב)
בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא.

אָמַר לוֹ, אָבֵא, כְּמָה זְמַן נִתְּנָו לִי
בְּעוֹלָם הַזֶּה? אָמַר לוֹ, אֵין רְשׁוּת וְלֹא
מוֹדְיעִים לְאָדָם, אָבֵל בְּהִלּוּלָא הַגְּדוּלָּה
שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן תְּהִיָּה עוֹרֵךְ שְׁלַחְנֹו, כְּמֹ

תָּאנָא, מִהֵוּא יוֹמָא, הָוָה (דף ריח ע"ב) רַבִּי יִצְחָק אָחִיד
לְבָרִיה בִּידִיה, וְלַעֵי לִיה בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא
הָוָה שְׁבָקִיה. כִּד הָוָה עָאֵל קַמִּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
אוֹתִיבִיה לְבָרִיה לְבַר, וְיָתִיב קַמִּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָוָה
קָרִי קַמִּיה (ישעיה לח) ה' עֲשָׂקָה לִי עֲרַבְנִי.

תָּנָא, בְּהֵוּא יוֹמָא תְּקִיפָא וְדַחִילוּ דְּבַר נָשׁ, כִּד
מָטִי זְמַנִּיה לְאַסְתְּלָקָא מֵעֲלָמָא, אַרְבַּע סְטָרִין
דְּעֲלָמָא קְוִימִין בְּדִינָא תְּקִיפָא, וּמִתְעָרִין דִּינִין מֵאַרְבַּע
סְטָרֵי עֲלָמָא. וְאַרְבַּע קְשׁוּרִין נִצָּאן, וּקְטָטוֹתָא
אַשְׁתַּבַּח בִּינֵייהוּ, וּבְעֵינִין לְאַתְפָּרְשָׁא כָּל חַד לְסְטָרוֹי.

כְּרוֹזָא נְפִיק וּמְכָרָא בְּהֵוּא עֲלָמָא, וְאַשְׁתַּמַּע
בְּמֵאתָן וְשַׁבְעִין עֲלָמִין. אִי זַפָּאָה הוּא, בְּלָהוּ
עֲלָמִין חֲדָאן לְקַדְמוֹתִיה. וְאִי לָאוּ, וְוִי לְהֵוּא בַר
נָשׁ וְלַחֲוִלְקִיה.

לשון הקודש

אַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים בְּדִין
 הַקָּשָׁה, וּמִתְעוֹרְרֵי דִינִים מֵאַרְבַּעַת צְדָדֵי
 הָעוֹלָם, וְאַרְבַּעַה קְשָׁרִים נִיצִים, וּקְטָטָה
 נִמְצָאת בִּינֵיהֶם, וְרוֹצִים לְהַפְרִיד כָּל
 אֶחָד לְצַדוֹ.

הַכְּרוֹז יוֹצֵא וּמְכָרִיו בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם,
 וְנִשְׁמַע בְּמֵאתִים שַׁבְעִים עוֹלָמוֹת. אִם
 צָדִיק הוּא – כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׂמֵחִים כְּנִגְדוֹ,

לְמַדְנֵוּ, מֵאוֹתוֹ יוֹם הָיָה רַבִּי יִצְחָק אוֹחוֹ
 אֶת בְּנוֹ בְּיָדוֹ וּמְלַמֵּד אוֹתוֹ תוֹרָה, וְלֹא
 הָיָה עוֹזֵב אוֹתוֹ. כְּשֶׁהָיָה נִכְנֵס לִפְנֵי רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, הוֹשִׁיב אֶת בְּנוֹ בַּחוּץ, וְיָשָׁב לִפְנֵי
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה קוֹרֵא לִפְנָיו, (ישעיה לח) ה'
 עֲשָׂקָה לִי עֲרַבְנִי.

לְמַדְנֵוּ, בְּאוֹתוֹ יוֹם תְּקוּף וּמְפָחִיד שֶׁל
 הָאָדָם, כְּשֶׁמִּגִּיעַ זְמַנוֹ לְהַסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם,

תָּנָא, בְּהֵיּוֹא זְמַנָּא דְּכְרוּזָא כְּרִיז, כְּדִין נֶפֶק חַד
 שְׁלֵהוּבָא מִסְטֵר צְפוֹן, וְאַזְלָא וְאַתּוּקְד בְּנֵהר
 דִּינּוּר, וּמִתְפָּרְשָׁא לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא, וְאַזְקִיד
 נְשִׁמְתָהוֹן דְּתִיבֵינָא. וְנֶפֶק הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא, וְסֻלְקָא
 וְנַחְתָּא בְּעֲלָמָא. וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא מָטָא בְּגַדְפוּי
 דְּתַרְנַגּוּלָא אוּכְמָא, וּבְטִישׁ בְּגַדְפוּי, וְקָרִי בְּפִתְחָא
 בֵּין תַּרְעֵי.

זְמַנָּא קַדְמָאָה קָרִי וְאָמַר, (מלאכי א) הִנֵּה יוֹם ה' בָּא
 בּוֹעֵר פֶּתַנּוּר וְגו'. וְזְמַנָּא תַנְיִינָא קָרִי וְאָמַר,
 (עמוס ד) כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבּוֹרָא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם
 מַה שִּׁחוּ. וְהֵהוּא שְׁעֵתָא, יְתִיב פֶּר נֶשׁ בְּעוֹבְדוּי,
 דְּסַתְדִין קַמִּיָּה, וְהוּא אוּדֵי עֲלִיָּיהוּ. וְזְמַנָּא תְּלִיתָאָה,
 פֶּד בְּעֵיִן לְאַפְקָא נְשִׁמְתִּיה מִנִּיָּה, קָרִי תַרְנַגּוּלָא
 וְאָמַר, (ירמיה י) מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ
 יֵאָתֶה וְגו'.

לשון הקודש

וְאָמַר לֹא – אוּי לְאוּתוּ הָאִישׁ וְלַחֲלָקוּ.
 לְמַדְנֵהּ, בְּאוּתוּ הַזְּמַן שֶׁהַכְּרוּז מְכַרִּיז, אִז
 יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבֶת מִצַּד צְפוֹן, וְהוֹלֶכֶת
 וּבוֹעֵרֶת בְּנֵהר דִּינּוּר, וְנִפְרָדֶת לְאַרְבַּעַת
 צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְשׁוֹרְפֶת אֶת נְשִׁמּוֹת
 הָרְשָׁעִים. וְיוֹצֵאת אוּתָהּ שְׁלֵהֶבֶת וְעוֹלָה
 וְיוֹרֶדֶת בְּעוֹלָם, וְאוּתָהּ שְׁלֵהֶבֶת מַגִּיעָה
 לְכַנְפֵי הַתַּרְנַגּוּל הַשָּׁחַר, וּמִפֶּה בְּכַנְפֵּי

וְקוֹרָא בְּפִתְחָא בֵּין הַשְּׁעָרִים.
פַּעַם רֵאשׁוּנָה קוֹרָא וְאוּמַר, (מלאכי א) הִנֵּה
 הַיּוֹם בָּא בְּעֵר פֶּתַנּוּר וְגו'. פַּעַם שְׁנִיָּה
 קוֹרָא וְאוּמַר, (עמוס ד) כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים
 וּבּוֹרָא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁחוּ. וְאוּתָהּ
 שְׁעָה יוֹשֵׁב בֶּן אָדָם בְּמַעֲשָׂיו שְׁמַעֲדִים
 לְפָנָיו, וְהוּא מוֹדָה עֲלֵיהֶם. פַּעַם שְׁלִישִׁית,
 בְּשִׂרְוָצִים לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת נְשִׁמּוֹתוֹ,